

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5431/2023
08.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Милекић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Рж г 98/22 од 01.11.2022. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против става другог изреке решења Вишег суда у Крагујевцу Рж г 98/22 од 01.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против става другог изреке решења Вишег суда у Крагујевцу Рж г 98/22 од 01.11.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Рж г 98/22 од 01.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба предлагача због неодлучивања о њеном приговору а одбијен је као неоснован приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Основног суда у Крагујевцу П 13390/20. Ставом другим изреке, одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења другостепеног суда предлагач је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка (члана 376. Закона о парничном поступку) и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији предлагача.

Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима поступка заштите права на суђење у разумном року коју је другостепени суд донео применом процесног закона на основу успеха предлагача у конкретном предмету. Евентуална неправилна примена процесног закона има значај битне повреде одредаба парничног поступка, што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије предлагача, на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. ст. 1. и 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88 „Службени гласник РС“, бр. 46/95... 106/2015), и утврдио да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/2015), прописана су правна средства којима се штити право на суђење у разумном року и то: приговор ради убрзавања поступка, жалба и захтев за правично задовољење. Тим Законом, ревизија није предвиђена као ванредни правни лек у тој врсти поступка. Одредбе члана 20. став 2. и члана 7. став 3. истог Закона, прописују правила у поступку по жалби и по приговору, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Закон о ванпарничном поступку, у одредби члана 27. став 2. прописује да је у поступку у ком се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

У конкретном случају, не ради се о имовинскоправном спору већ о поступку за заштиту права предлагача на суђење у разумном року, према одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року. Како одредбе тог специјалног закона не прописују могућност изјављивања ревизије, следи да ревизија није дозвољена.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић